

LẠY CHÚA! CON PHẢI LÀM GÌ?

Có một người nhạc công già sở hữu một cây đàn đã cũ kỹ, dây đàn đã mòn, âm thanh không còn trong trẻo như trước. Nhiều người khuyên ông nên đổi đàn mới, nhưng ông vẫn kiên quyết giữ lại cây đàn cũ. Khi được hỏi lý do, ông chỉ mỉm cười và nói: *"Cây đàn này đã cùng ta trải qua bao thăng trầm, từng bản nhạc ta chơi đều mang theo tâm hồn của nó."*

Một ngày nọ, có một nhạc sĩ trẻ đến gặp ông và xin học hỏi. Người nhạc công già không dạy lý thuyết, mà chỉ bảo anh hãy lắng nghe tiếng đàn. Khi nhạc sĩ trẻ thử chơi, anh ngạc nhiên khi thấy âm thanh của cây đàn không hề cũ kỹ, mà lại vang lên đầy cảm xúc. Ông nói: *"Không phải cây đàn làm nên âm nhạc, mà chính tâm hồn người chơi mới tạo ra giai điệu."*

Phát biểu của ông nhạc công già nhắc nhở chúng ta rằng hãy **đặt cả tâm huyết vào những gì ta làm**. Phải chăng ông muốn nói **sống đúng cương vị của mình không chỉ là làm tròn bổn phận, chu toàn trách nhiệm**, mà còn là khi ta sống với **lòng tận tâm, nhiệt huyết**, thì dù hoàn cảnh có thế nào, ta vẫn có thể tạo ra những giá trị tốt đẹp? Cũng như người Pháp thường nói *"Fais ce que tu fais"* do câu tục ngữ Latinh *"Age quod agis"*, hàm ý lời khuyên **hãy làm tốt việc mình đang làm, tập trung vào trách nhiệm của mình**. Điều này có liên hệ chặt chẽ với lời khuyên của Gioan Tẩy Giả: *"Các người đừng đòi gì quá mức đã ấn định cho các người"* (Lc 3,13).

Trong **Tin Mừng** thánh lễ hôm nay, Thánh Luca kể chuyện khi ông Gioan rao giảng sám hối dọn đường Chúa đến, có "cả những người thu thuế cũng đến xin chịu phép rửa và thưa rằng: "Thưa Thầy, chúng tôi phải làm gì?" **Gio-an đáp: "Các người đừng đòi gì quá mức đã ấn định cho các người"**. Ông khuyên người thu thuế không thu quá mức, tức là họ phải **làm đúng bổn phận**, không lạm dụng chức quyền để mưu lợi cá nhân. Đó chính là tinh thần của câu tục ngữ: mỗi người **hãy tập trung vào trách nhiệm của mình, làm đúng công việc được giao mà không tham lam hay vượt quá giới hạn đạo đức**. Đó là một lời nhắc nhở cho tất cả mọi người: **hãy sống trung thực, làm việc với lòng ngay thẳng và giữ đúng trách nhiệm và phẩm giá của mình trong xã hội**.

Khi ấy, dân chúng hỏi Gio-an rằng: "Vậy chúng tôi phải làm gì?" Ông trả lời: "Ai có hai áo, hãy cho người không có; ai có của ăn, cũng hãy làm như vậy". Cả những người thu thuế cũng đến xin chịu phép rửa và thưa rằng: "Thưa Thầy, chúng tôi phải làm gì?" **Gio-an đáp: "Các người đừng đòi gì quá mức đã ấn định cho các người"**. Các quân nhân cũng hỏi: "Còn chúng tôi, chúng tôi phải làm gì?" Ông đáp: "Đừng ức hiếp ai, đừng cáo gian ai; các người hãy bằng lòng với số lương của mình".

Vì dân chúng đang mong đợi và mọi người tự hỏi trong lòng về Gio-an rằng: "Có phải chính ông là Đức Kitô chăng?" Gio-an trả lời cho mọi người rằng: "Tôi lấy nước mà rửa các người, nhưng Đấng quyền năng hơn tôi sẽ đến, – tôi không xứng đáng cởi dây giày cho Người, – chính Người sẽ rửa các người trong Chúa Thánh Thần và lửa. Người cầm nia trong tay mà sảy sân lúa của Người, rồi thu lúa vào kho, còn rơm thì đốt đi trong lửa không hề tắt!" Ông còn khuyên họ nhiều điều nữa khi khi rao giảng tin mừng cho dân chúng.

Để thực thi Lời Chúa, người Kitô hữu phải có một đức tin thực tiễn sống động. Nói rằng "mến Chúa yêu người" mà không thể hiện bằng việc làm cụ thể, đó là đức tin không hành động, một đức tin chết.

** Khi còn tên gọi là Sao-lô, Thánh Phaolô đang trên đường và đến gần Đa-mát để bắt bớ các Kitô hữu, ông bị ánh sáng chói lọi từ trời chiếu xuống bao phủ lấy ông và ngã ngựa, ông nghe có tiếng gọi: "Sao lô, Sao lô, tại sao ngươi bắt bớ Ta? Ông đáp: "Thưa Ngài, Ngài là ai? Người nói: "Ta là Giêsu Nagiarét mà ngươi đang bắt bớ. Ông thưa: "Lạy Chúa, con phải làm gì? Chúa bảo: "Hãy đứng dậy, đi vào Đa-mát, ở đó người ta sẽ nói cho anh biết tất cả những gì Thiên Chúa đã chỉ định cho anh phải làm". (Cv 22,10). Chính câu hỏi này đã mở ra một hành trình mới, biến ông từ kẻ bắt bớ thành vị Tông đồ nhiệt thành của Chúa Kitô, chuyên lo rao giảng Tin Mừng cho dân ngoại. Từ đây cuộc đời của thánh nhân đã viết nên thiên anh hùng ca, sống và chết cho Đức Kitô. Nó cũng nhắc nhở chúng ta rằng, khi tìm kiếm câu trả lời từ Chúa, chúng ta cần hành động với lòng tin, bước đi theo sự hướng dẫn của Ngài, và mở lòng để lắng nghe.*

** Gioan không kêu gọi những điều xa vời, mà thúc đẩy sự hoán cải ngay trong đời sống thường ngày. Dân chúng hỏi Gioan: "Chúng tôi phải làm gì?" Đối với chúng ta ngày nay, chúng ta cũng thưa với Chúa: **"LẠY CHÚA, CON PHẢI LÀM GÌ?"**. Qua cách trả lời của Gioan, ta hiểu rằng ông khuyên nhủ: **"hãy sống biết chia sẻ, đừng để Sự Dữ thống trị lòng mình, hãy quyết tâm giải thoát gánh nặng tham sân si, như vậy là làm đẹp lòng Chúa, Người sẽ vui mừng hân hoan.***

I- HÃY SỐNG BIẾT CHIA SẺ CHO NGƯỜI XUNG QUANH

Khi dân chúng hỏi: "Vậy chúng tôi phải làm gì?". Trả lời những người thu thuế, Gioan bảo: **"Ai có hai áo, hãy cho người không có; ai có của ăn, cũng hãy làm như vậy"**. Trả lời các quân nhân, Gioan nói: **"Đừng ức hiếp ai, đừng cáo gian ai; các người hãy bằng lòng với số lương của mình"**. Ấy là sống đúng cương vị của mình, chu toàn bổn phận, thực thi tình bác ái huynh đệ và sống trong tương giao tốt đẹp với mọi người. Ấy là cách sám hối tuyệt vời.

Chuyện kể, có một người ăn xin nghèo khổ đứng bên đường, mong chờ lòng thương xót của người qua lại. Một ngày nọ, nhà vua đi ngang qua, nhìn thấy người ăn xin và dừng lại. Người ăn xin vội vàng thưa: **"Lạy Chúa, con phải làm gì để thoát khỏi cảnh nghèo này?"**.

Nhà vua mỉm cười và nói: **"Hãy cho ta một thứ gì đó trước đã"**. Người ăn xin ngạc nhiên, nhưng vẫn lục túi tìm một hạt gạo nhỏ và đưa cho nhà vua. Nhà vua nhận lấy, rồi rút từ túi áo ra một túi vàng, đặt vào tay người ăn xin đúng bằng số hạt gạo mà ông đã cho.

Người ăn xin hối hận vô cùng, ước gì mình đã cho nhà vua tất cả những gì mình có. Từ đó, ông hiểu rằng **cho đi chính là nhận lại**, và lòng quảng đại sẽ mang đến những điều tốt đẹp hơn.

"Lạy Chúa, con phải làm gì?", câu trả lời nằm ở sự sẵn sàng cho đi và sống yêu thương. Một tình yêu thương chân thật như thánh Phaolô khuyên nhủ tín hữu Cô-rinh-tô *"Tình yêu thương hay nhẫn nhục, tình yêu thương hay nhân từ; tình yêu thương chẳng ghen tị, chẳng khoe mình, chẳng kiêu ngạo, chẳng làm điều trái phép, chẳng kiếm lợi riêng, chẳng nóng giận, chẳng nghi ngờ sự dữ; chẳng vui về điều không công bình, nhưng vui trong lẽ thật. Tình yêu thương dung thứ mọi sự, tin mọi sự, trông cậy mọi sự, chịu đựng mọi sự."* (1 Cô-rinh-tô 13:4-7)

Sách Thánh có lời nhắc nhở:

Trong thư gửi tín hữu Do Thái, thánh Phao lô viết "Chớ quên làm điều thiện và giúp đỡ lẫn nhau, vì những Thiên Chúa thích những hy lễ như thế." (Do Thái 13:16) và trong thư gửi tín hữu Galát, ngài cũng khuyên bảo: *"Hãy gánh vác gánh nặng của nhau, như vậy anh em sẽ làm trọn luật của Đấng Christ."* (Ga-la-ti 6:2)

Tin Mừng Thánh Luca dạy rằng: *"Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người ta sẽ đong đấu cho anh em đấu đủ lượng đã dẫn đã lắc và đầy tràn. Anh em hãy cho, thì sẽ được Thiên Chúa cho lại. Người sẽ đong cho anh em đấu đủ lượng đã dẫn, đã lắc và đầy tràn"* (Luca 6:38)

Sách Công Vụ Tông Đồ cũng nhắc nhở hãy cho đi hơn là nhận lại: *"Trong mọi sự, tôi đã chỉ cho anh em thấy rằng phải làm việc vất vả để giúp đỡ những người yếu đuối, và nhớ lại lời của Chúa Giê-su đã phán: 'Cho thì có phúc hơn là nhận.'"* (Công vụ 20:35)

Sách Châm Ngôn có lời dạy rằng:

[24] Ai không thắt chặt hầu bao,
Sẵn lòng hào phóng, thì giàu thêm ra.
Những ai giữ của bo bo,
Hẹp lòng, keo kiệt, Người cho nghèo hèn.
[25] Những người chẳng có tiếc tiền
Sẵn lòng rộng lượng sẽ liền no nê.
Cho người khát uống phủ phê,
Thì mình sẽ uống thỏa thuê sau này.
[26] Dầu cơ lúa gạo chất đầy,
Nhân dân nguyện rửa, tẩy chay, dày vò.
Người nào đem bán gạo ra,
Thì Người chúc phúc ban cho dư đầy.
(Châm ngôn 11: 24-26)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

II- HÃY QUYẾT TÂM GIẢI THOÁT GÁNH NẶNG THAM SÂN SI

* Chuyện kể rằng: Người thợ mộc kia làm việc chăm chỉ suốt đời, xây dựng biết bao ngôi nhà vững chắc. Khi gần đến ngày nghỉ hưu, ông chủ nhờ ông làm thêm một ngôi nhà cuối

cùng. Vì đã mệt mỏi, người thợ mộc làm việc qua loa, chọn vật liệu kém chất lượng và không còn tận tâm như trước.

Khi ngôi nhà hoàn thành, ông chủ bất ngờ trao chìa khóa cho người thợ mộc và nói: *"Đây là món quà ta dành cho ông, ngôi nhà này thuộc về ông."*

Người thợ mộc sững sờ, nghĩ bụng: nếu biết trước, ông đã xây dựng ngôi nhà ấy với tất cả tâm huyết. Câu chuyện này nhắc nhở chúng ta rằng mỗi việc ta làm đều phản ánh chính bản thân mình. Nếu ta sống đúng cương vị, làm việc tận tâm, thì kết quả không chỉ tốt cho người khác mà còn cho chính ta. Đó cũng chính là tinh thần mà Gioan Tẩy Giả muốn truyền đạt: **sống công bằng, bác ái và tròn trách nhiệm trong chính hoàn cảnh của mình.**

* Chuyện khác kể rằng, ba người thợ xây đang làm việc trên một công trình lớn. Một người đi ngang qua và hỏi họ đang làm gì.

- Người thứ nhất trả lời với vẻ chán nản: *"Tôi đang xếp từng viên gạch, ngày nào cũng vậy, thật mệt mỏi."*
- Người thứ hai nói với chút tự hào: *"Tôi đang xây một bức tường vững chắc."*
- Người thứ ba mỉm cười và nói: *"Tôi đang xây dựng một ngôi nhà, nơi mọi người sẽ sống hạnh phúc."*

Ba người cùng làm một công việc, nhưng cách họ nhìn nhận lại khác nhau. Người thứ ba hiểu rằng công việc của mình không chỉ là xếp gạch, mà là góp phần tạo nên một điều ý nghĩa hơn. **Người này đã hết tâm huyết làm việc, anh ta đã làm đúng trách nhiệm trên cương vị của mình.**

* Các quân nhân hỏi "Chúng tôi phải làm gì?", ông Gioan bảo: "Đừng ức hiếp ai, đừng cáo gian ai". **Ấy là đừng để Sự Dữ thống trị lòng mình, hãy quyết tâm giải thoát gánh nặng tham sân si,** như Sách Châm Ngôn cũng dạy rằng:

[23] Hãy gìn giữ kỷ tim con,
Nơi đây nguồn sống tinh thần sinh ra.

Bởi vì:

[19] Kẻ nào theo lối gian tà,
Thì nơi nó đến chính là tử vong.
Ai lòng công chính sạch trong,
Sẽ vào cõi sống Chúa hằng ban cho.
[20] Người nào tâm địa quanh co,
Chúa hằng ghê tởm chẳng cho bao giờ.
Chúa vui lòng chẳng thờ ơ
Với ai đã sống rất ư vẹn tròn.
[21] Rõ ràng những kẻ ác gian,
Tránh sao hình phạt hời han nhãn tiền
Với người công chính thanh liêm
Chúa luôn bảo vệ, Người liền cứu ngay.
(Châm ngôn 4:23; 11: 19-21)

Bài giảng trên núi dạy rằng: “Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa” (Matthêu 5:8). Việc từ bỏ tham, sân, si không phải là một hành động một lần, mà là một quá trình liên tục. Cầu nguyện, suy niệm và thực hành các nhân đức như khiêm nhường, yêu thương, kiên nhẫn sẽ giúp chúng ta thanh tẩy tâm hồn. Một tâm hồn chân thật trong sự hiện diện của Ngài.

III- ĐÓ LÀ LÀM ĐẸP LÒNG CHÚA, NGƯỜI SẼ VUI MỪNG HÂN HOAN

Ngôn sứ Xô-phô-ni-a, trong **Bài Đọc I** loan báo tin vui, một thông điệp đầy hy vọng và niềm vui, khuyến khích dân Ít-ra-en hãy vui mừng vì Thiên Chúa đã rút lại án phạt, đẩy lùi kẻ thù, và đang ngự giữa họ như một Đấng cứu tinh anh hùng: *“Chúa sẽ hân hoan vì người”*:

“Hỡi thiếu nữ Si-on, hãy cất tiếng ca! Hỡi Ít-ra-en, hãy hoan hỉ! Hỡi thiếu nữ Giê-ru-sa-lem, hãy hân hoan và nhảy mừng hết tâm hồn! Chúa đã rút lại lời kết án người và đã đẩy lui quân thù của người. Vua Ít-ra-en là Chúa ở giữa người, người không còn sợ khổ cực nữa. Trong ngày đó, ở Giê-ru-sa-lem thiên hạ sẽ nói rằng: Hỡi Si-on, đừng sợ, tay người sẽ hết rã rời! Chúa là Thiên Chúa người, là Đấng mạnh mẽ ở giữa người, chính Người cứu thoát người. Người hân hoan vui mừng vì người. Người cảm động yêu thương người, và vì người, Người sung sướng reo mừng. Những kẻ hư hỏng bỏ lẽ luật, Ta sẽ quy tụ họ lại, vì họ cũng là con cái người”. (Xp 3, 14-18a)

Niềm vui ấy thể hiện trong lời **Đáp Ca Thánh Vịnh**:

[2] Đây là Thiên Chúa của con
Ngài là Đấng cứu độ con,
Con tin cậy Chúa, con còn sợ chi.
Ngài là sức mạnh khôn bì
Con ca ngợi Chúa chẳng khi nào ngừng
Ngài là sức mạnh vô song
Là Đấng cứu độ, con trông cậy Ngài.

[3] Các bạn sẽ vui mừng mức nước tận
Suối nguồn cứu độ nơi Ngài,
Anh em đến mức chẳng với bao giờ!

[4] Anh em cất tiếng tung hô
Kêu cầu danh Chúa, ngợi ca danh Ngài
Hãy loan truyền khắp muôn nơi
Huân công kỳ vĩ, danh Ngài tuyệt luân,

[5] Hãy ca tụng Chúa đã ban
Công trình kỳ diệu cho muôn dân Người
[6] Sion, dân Chúa khắp nơi,
Hãy reo mừng Chúa không ngơi vang rền!
Nhớ rằng Chúa của Ít-raen
Người là Đấng Thánh uy quyền của người!

(Is. 12, 2-3. 4bcd. 5-6)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

IV- NGƯỜI BAN ON CỨU ĐỘ DÂN NGƯỜI TRẦN NGẬP NIỀM VUI

Sion reo mừng vì “Thiên Chúa, Ngài là Đấng cứu độ của con”. Ngài từng an ủi: *"Hỡi những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi."* (Matthêu 11:28)

Cho nên phụng vụ Chúa nhật III tràn ngập ‘niềm vui’. Thư Thánh Phao-lô Tông đồ gửi tín hữu Phi-líp-phê trong **Bài Đọc II**, kêu gọi **anh em hãy vui luôn trong Chúa** vì **“Chúa gần đến”**.

“Anh em thân mến, **anh em hãy vui luôn trong Chúa!** Tôi nhắc lại một lần nữa: anh em hãy vui lên! Đức ôn hoà của anh em phải sáng tỏ trước mặt mọi người, **vì Chúa đã gần đến**. Anh em đừng lo lắng gì hết, nhưng trong khi cầu nguyện, anh em hãy trình bày những ước vọng lên cùng Chúa, bằng kinh nguyện và lời cầu xin đi đôi với lời cảm tạ. **Và bình an của Thiên Chúa vượt mọi trí hiểu, sẽ giữ gìn lòng trí anh em trong Chúa Giê-su Ki-tô.**” (Pl 4, 4-7)

V- LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Maria,
Mẹ trung gian tình Chúa Ba Ngôi,
Mẹ xin với Chúa một lời,
Lẽ nào Chúa lại bỏ rơi con hoài?
Mẹ xin Chúa sẽ nguôi ngoai,
Cho con bệ kiến thiên ngai Nước Trời.
Mẹ ơi con biết tội rồi,
Con nay sám hối trọn đời ăn năn.
Cậy tin lòng Chúa khoan nhân,
Mẹ ơi thương giúp xin can gián Người
Chúa mà chấp tội không nguôi,
Thì con mất Chúa muôn đời Mẹ ơi!

Lạy Mẹ Maria,
Con nghe tiếng vọng rừng sâu:
“Chúa đang gần đến, hãy mau dọn đường!
Cỏ gái, rác rưởi vãi vương,
Hố ngang hố dọc cản đường, sao đi?”
Con thưa: “Con phải làm gì?
- San bằng cho thẳng phẳng lỳ sạch trơn!
- Con xin sang sửa nhà con
Dọn cho thơm tất chẳng còn bụi nhơ.
Hồn con cung điện nguy nga,
Tìm con lộng lẫy sẽ là toà ngai.
Con không đáng Chúa đoái hoài,
Ngài phán một lời, con được lành ngay.
Sẵn sàng con vẫn chờ Ngài,
Rước Ngài thống trị cuộc đời con đây.

*Lạy Chúa Giêsu, xin Ngài ngự đến,
Con trông Ngài như thuyền mong tới bến,*

*Con thiếu Ngài như cây lá không hoa,
Con cần Ngài, thợ săn cần cung tiễn
Con yêu Ngài, say rượu nho bánh miến,
Con đợi Ngài, nắng cháy vọng mưa sa.*

ĐK- Này hồn con đây, xin làm cung điện.
Này tim con đây, xin làm ngai toà.
Chúa ơi, con xin trọn đời dâng hiến
Đời con hiệp nhất cùng Cha.
Ngài ngự trong con, con được duy trì,
Ngài đưa con đi, con còn lo gì!
Chúa ơi, thương con tình Ngài khôn ví,
Ngài ban ân phúc khôn bì.

* Lạy Chúa Giêsu, con đây tội lỗi,
Nên linh nhồn như nhà hoang tốc mái,
Con quyết làm cho tươi sáng vinh hoa,
Xin làm sạch, sửa sang lại cho mới,
Xin trang hoàng muôn tràng hoa thắm mãi,
Con mừng Ngài rước Chúa tận nơi xa,

<https://www.youtube.com/watch?v=9a4yENxn008&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=5>

*Giờ con có Chúa trong lòng,
Giờ con có Chúa ở trong cuộc đời.
Bất kỳ mọi lúc mọi nơi,
Xin Ngài ở mãi chớ rời bỏ con!*

Ngài là đường đi, con không lạc lối,
Ngài là bình minh, tắm tối biển tan
Ngài là hy vọng, con được ủi an,
Ngài là tình thương, con được cứu rỗi,
Ngài là nguồn vui, con hết khóc than,
Ngài là chân lý, con sẽ yên hàn.

Ngài chuộc tội con, con xin cải hối,
Ngài dìu đoàn chiên, chiên hết ly tan,
Ngài là mẫu mực, con được sửa sang,
Ngài là Thầy con, con được đổi mới,
Ngài là dù che, con hết cô đơn,
Ngài là lẽ sống, con sẽ thanh nhàn.

Ngài là khổ đau, con không từ chối,
Ngài là niềm tin, con hết nghi nan,
Ngài là công bằng, con được giải oan,
Ngài giàu từ nhân, con được tha lỗi,
Ngài là mạch tuôn, con hết khô khan,
Ngài là kho lẫm, ơn Chúa lan tràn.

<https://www.youtube.com/watch?v=mUSpb32oJNE&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=6>

Ben. Đỗ Quang Vinh